

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

S P R E N D I M A S

2025 m. gruodžio 23 d. Nr. 21RE-1160

(AG-1009/06-2025)

Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš narių Edvardo Juciaus, Ingos Lipnickienės (Komisijos posėdžio pirmininkė) ir Ingos Morkvėnienės (pranešėja), sekretoriaujant R. M., dalyvaujant pareiškėjai V. S. ir jos žodiniu pavedimu įgaliotai atstovei E. S., viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotoliniu būdu, naudojant informacines ir elektroninių ryšių technologijas (per vaizdo konferenciją), išnaginėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos V. S. skundą atsakovei Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijai dėl Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2025 m. lapkričio 11 d. rašto Nr. (1.23 Mr)7R-4076 panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja V. S. (toliau – ir pareiškėja) skundu Komisijos prašo panaikinti Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos (toliau – Ministerija) 2025 m. lapkričio 11 d. raštą Nr. (1.23 Mr)7R-4076 „Dėl prokuroro veiksmų“ (toliau – ir Raštas), įpareigoti Ministeriją iš naujo iš esmės išnagrinėti pareiškėjos 2025 m. spalio 16 d. skundą, įvertinant jo tikrąją esmę ir jame nurodytas aplinkybes dėl teismo sprendimo autoriteto paneigimo, teismų nepriklausomumo principo pažeidimo rizikos, teisės viršenybės principo pažeidimų, galimo interesų konflikto ir prokuroro veiksmų galimo poveikio teisingumo sistemai, įpareigoti Ministeriją, jeigu ši negali išnagrinėti skundo pagal kompetenciją, perduoti skundą kompetentingai institucijai pagal Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 11 straipsnį.

Skunde nurodo, kad nesutinka su Ministerijos sprendimu atsisakyti nagrinėti pareiškėjos 2025 m. spalio 16 d. skundą dėl Kauno apygardos prokuroro H. M. veiksmų. Pareiškėjos teigimu, skundžiamas Raštas yra formalus pobūdžio, priimtas neįsigilinus į skundo turinį, neišanalizavus faktinių aplinkybių, pažeidžia VAI 3, 11, 14, 20 ir 22 straipsnius, neįgyvendina Ministerijai priskirtų funkcijų, susijusių su teisinės valstybės principų, teismų nepriklausomumo ir teisingumo politikos priežiūra. Kauno apygardos teismas 2023 m. rugsėjo 21 d. nuosprendyje baudžiamosiose byloje Nr. duomenys neskelbtini nustatė faktines aplinkybes, kurių prokuroras nepaisė. Teismas nustatė, kad 26 492,71 Eur bendrovės lėšų buvo išmokėtos banko darbuotojų, vykdant vienintelio akcininko V. S. 2017 m. kovo 23 d. sprendimą. Tačiau kitame ikiteisminiame tyrime (Nr. duomenys neskelbtini) prokuroras H. M. tuos pačius faktus priskyrė kitam asmeniui – V. S. Abiejuose baudžiamosiose bylose faktinės aplinkybės sutampa, tačiau atsakingas asmuo pakeistas. Sutampa: piniginių išmokų faktai (14 000 Eur ir 12 492,71 Eur); liudytojai; įrodymai; laikas ir vieta, tačiau prokuroras nepaisė teismo nustatytų aplinkybių ir pakeitė kaltinamą asmenį. Tokie prokuroro veiksmai: faktiškai paneigia įsiteisėjusį Kauno apygardos teismo nuosprendį, sudaro galimybes manipuliuoti bylos eiga, suteikia V. S. nepagrįstą naudą, sudaro nuteistajai E. S. galimybę ginčyti nuosprendį, leidžia ikiteisminio tyrimo institucijai pakeisti teismo nustatytus faktus. Ministerija šių aplinkybių neįvertino.

Cituodama VAI 3, 11, 14, 20, 22 straipsnių nuostatas, pareiškėja teigia, kad Ministerija Rašte nepateikė jokios faktinių aplinkybių analizės; skundą atmetė formaliai, neįsigilinsi j jo turinį; nepateikė teisinės argumentacijos ir motyvų; nepaaiškino, kodėl skundas nepriskirtas jos kompetencijai; nenurodė priežasčių, dėl kurių skundas nebuvo perduotas kompetentingai institucijai; neinformavo apie tolesnes galimas procedūras.

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktikoje nustatyta, kad institucija privalo nagrinėti skundą pagal jame išdėstytą esmę, o ne pagal institucijos susikurtą interpretaciją. Ministerija pareiškėjos skundo esmės nenagrinėjo ir jį neteisingai interpretavo, priskirdama dviem skirtingiems ir tarpusavyje nesuderinamiems vertinimo aspektams. Pirma, Ministerija savo atsakyme nepagrįstai nurodė, kad skunde keliami klausimai yra tik teismo kompetencija, nors skunde nebuvo prašoma vertinti teismo sprendimo teisėtumo. Skunde buvo nurodyta, kad prokuroro veiksmai paneigia įsiteisėjusio teismo sprendimo autoritetą, iškraipo teismo nustatytas aplinkybes ir kelia Lietuvos Respublikos Konstitucijos (toliau – Konstitucija) 109 straipsnyje įtvirtinto teismų nepriklausomumo principo pažeidimo riziką. Antra, Ministerija nurodė negalinti vertinti prokuroro procesinių sprendimų, nors skunde nėra nė vieno teiginio, kuriuo būtų prašoma vertinti procesinių sprendimų pagrįstumą. Skunde buvo nurodytos aplinkybės, galimai atitinkančios piktnaudžiavimo tarnyba, pareigų neatlikimo ir faktinių aplinkybių sąmoningo iškraipymo požymius, t. y. galimai nusikalstamus veiksmus, o ne procesinių sprendimų teisėtumo kontrolę. Taigi Ministerija suprato skundą taip, kaip jame nebuvo parašyta; iškraipė jo esmę, priskirdama jį dviem neteisingoms kategorijoms, t. y. teismo sprendimo kontrolė ir prokuroro procesinių sprendimų vertinimas; dėl šios neteisingos interpretacijos atsisakė nagrinėti tikrąją skundo esmę – prokuroro veiksmų poveikį teismų nepriklausomumui ir teisingumo sistemos funkcionavimui. Tai parodo, kad skundo turinio Ministerija iš esmės nenagrinėjo; nesuprato arba ignoravo skundo esmę. Tokie Ministerijos veiksmai prieštarauja VAI nustatyta pareigai nagrinėti skundą pagal jo esmę; neatitinka VAI 3 straipsnio objektyvumo ir rūpestingumo principų.

Skunde pareiškėja nurodė, kad prokuroro veiksmai: prieštarauja įsiteisėjusiam teismo nuosprendžiui, todėl gali paneigti teismo sprendimo autoritetą; sukuria galimybę iš esmės pakeisti teismo nustatytą faktinę tikrovę; kelia pavojų Konstitucijos 109 straipsnyje įtvirtintam teismų nepriklausomumo principui; gali mažinti visuomenės pasitikėjimą teismų sistema; gali sudaryti prielaidas pažeisti teisės viršenybės principą; gali sudaryti interesų konfliktą; gali turėti poveikį visos teisingumo sistemos funkcionavimui. Tai yra Ministerijos kompetencijos sritis, nes ši institucija: formuoja teisingumo politiką; užtikrina teisės viršenybės principo įgyvendinimą; vykdo teismų sistemos stebėseną iš institucinės perspektyvos; dalyvauja teismų nepriklausomumo apsaugos mechanizmuose. Net jeigu dalis skundo, Ministerijos nuomone, nepatenka į jos kompetenciją (pvz., dėl galimos nusikalstamos veikos), skundo dalis dėl teismų nepriklausomumo ir teismo sprendimų autoriteto patenka į jos kompetenciją. Jeigu Ministerija mano, kad šių klausimų vertinimas priklauso kitai institucijai, ji privalėjo aiškiai nurodyti, kuriai institucijai tai priklauso ir skundą perduoti pagal kompetenciją.

Pareiškėja skunde taip pat nurodė, kad prokuroro veiksmai gali atitikti: Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – BK) 228 straipsnį (piktnaudžiavimas); BK 229 straipsnį (pareigų neatlikimas). Pareiškėja neprašė, kad Ministerija pati tirtų šias veikas ar atliktų ikiteisminį tyrimą. Pagal VAI 11 straipsnį, jeigu institucija negali nagrinėti skundo pagal kompetenciją, ji privalo: perduoti skundą kompetentingai institucijai (pvz., Lietuvos Respublikos generalinei prokuratūrai (toliau – Generalinė prokuratūra) ar Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybai); informuoti pareiškėją apie tokį perdavimą. Ministerija pažeidė VAI 11 straipsnio nuostatą, nes nesiėmė veiksmų skundui perduoti; neįvertino pareigos perduoti skundą; neinformavo pareiškėjos apie jokių veiksmus. Ministerija: nesiėmė jokių veiksmų skundui perduoti; neįvertino pareigos perduoti skundą; neinformavo pareiškėjos apie jokių veiksmus.

Ministerijos Rašte nėra faktinių aplinkybių analizės, teisinio vertinimo, argumentų dėl kompetencijos ribų, nuorodų į teisės aktų normas, atsakymų į skundo klausimus (b. l. 1 – 4).

Ministerija su skundu nesutinka, prašo Komisijos skundą atmesti.

Atsiliepime nurodo, kad Ministerija savo kompetencijos ribose pareiškėjos skundą išnagrinėjo išsamiai ir tinkamai. Nagrinėjamu atveju ginčas kilo dėl galimai neteisėtų prokuroro veiksmų, kurių neteisėtumą, pasak pareiškėjos, įrodo Kauno apygardos teismo 2023 m. rugsėjo 21 d. nuosprendis baudžiamojame byloje Nr. duomenys neskelbtini. Pareiškėja 2025 m. spalio 16 d. skunde prašė Ministerijos ir Etikos komisijos pateikti išvadą dėl prokuroro elgesio ir jo galimo poveikio teisingumo nepriklausomumui. Pareiškėja skundą adresavo ne tik Ministerijai, bet ir Generalinei prokuratūrai, Teisėjų etikos ir drausmės komisijai, Prokurorų etikos komisijai. Ministerija informavo pareiškėją, kad dėl prokurorų galimai padarytų įstatymų pažeidimų, tarnybinių nusižengimų, prokuroro vardą žeminančių poelgių, taip pat kitų Prokurorų etikos kodekso pažeidimų, tyrimo į Etikos komisiją gali kreiptis, be kita ko, ir proceso dalyviai ar kiti asmenys, jeigu prokuroro padarytas pažeidimas yra konstatuotas įsiteisėjusiu teismo sprendimu – dėl prokuroro proceso veiklos ir bet kuris asmuo, kuriam tapo žinomas toks poelgis, – dėl prokuroro vardą žeminančio poelgio ar kito Prokurorų etikos kodekso pažeidimo, nesusijusio su prokuroro proceso veikla. Etikos komisija, išnagrinėjusi asmenų kreipimuisi, pateikia savo išvadą, o konstatavusi, kad buvo padarytas įstatymų pažeidimas, tarnybinis nusižengimas, prokuroro vardą žeminantis poelgis ar kitas Prokurorų etikos kodekso pažeidimas, – išvadą generaliniam prokurorui dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo. Pastebėtina, kad į prokurorų pareigybių sąrašą esančias pareigas asmenį įsakymu skiria, taip pat ir įsakymu prokurorą atleidžia generalinis prokuroras. Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėja savo skundą adresavo Generalinei prokuratūrai ir Prokurorų etikos komisijai, kurie pagal kompetenciją privalo nagrinėti asmenų prašymus, skundus ir pranešimus dėl prokuroro veiksmų, Ministerija nurodė pareiškėjai, kad sprendimus dėl prokuroro veiksmų, priimtų sprendimų teisėtumo, veiklos vertinimo ar atsakomybės gali priimti generalinis prokuroras, kuriam jau adresuotas pareiškėjos skundas. Taigi Ministerija savo kompetencijos ribose pateikė pareiškėjai išsamią konsultaciją dėl visų skunde nurodytų aplinkybių.

Ministerijos vertinimu, Raštas atitinka VAĮ 10 straipsnio 4-8 dalyje nustatytus reikalavimus, keliamus administraciniam aktui. VAĮ 3 straipsnio 5 punkte įtvirtintas išsamumo principas nereiškia, kad viešojo administravimo subjektas gali veikti viršydamas įgaliojimus ir spręsti savo kompetencija nepriskirtus klausimus, kaip šiuo atveju reikalauja pareiškėja (b. l. 29 – 32).

Pareiškėja pateikė Komisijai atsikirtimus į Ministerijos atsiliepimą.

Nurodė, kad pareiškėjos skundas Ministerijai nebuvo susijęs su prokuroro procesinių sprendimų kontrole, ikiteisminio tyrimo veiksmų teisėtumo vertinimu ar prašymu Ministerijai atlikti prokuroro veiklos priežiūrą. Skundo esmę sudarė klausimas dėl teisinės valstybės principų apsaugos, būtent – prašymas pateikti Ministerijos poziciją dėl situacijos, kai prokuroras, vykdydamas baudžiamąjį persekiojimą, kvestionuoja ir paneigia teismo nustatytus faktus ir kaltinimą grindžia aplinkybėmis, kurios tiesiogiai prieštarauja įsiteisėjusiam teismo nuosprendžiui. Tokie veiksmai kelia grėsmę teismo sprendimo autoritetui, teismų nepriklausomumo principui ir Konstitucijos 109 straipsnyje įtvirtintai teisingumo sistemos funkcijai. Tai yra sisteminio pobūdžio klausimai, kurie patenka į Ministerijos kompetencijos sritį. Ministerija šių klausimų nei skundžiamame Rašte, nei atsiliepime neaptarė. Ministerija iškreipė pareiškėjos skundo turinį, nes pareiškėja jame nekėlė reikalavimo vertinti prokuroro procesinius veiksmus. Aplinkybė, jog pareiškėja skundą pateikė ir Generalinei prokuratūrai bei Prokurorų etikos komisijai, neturi teisinės reikšmės. Šios institucijos nagrinėja tik prokuroro veiksmų ir etikos aspektus, tačiau nėra įgaliotos vertinti teismo sprendimų autoriteto paneigimo rizikos, teismų nepriklausomumo pažeidimo grėsmės ir teisės viršenybės principo užtikrinimo valstybėje. Šie klausimai gali būti nagrinėjami tik Ministerijos (b. l. 39 – 40).

Komisijos posėdyje pareiškėjos atstovė palaikė skundo reikalavimus ir prašė Komisijos skundą tenkinti. Akcentavo, kad pareiškėja neprašė Ministerijos vertinti prokuroro veiksmų. Vertino, kad Ministerija pagal kompetenciją turi užtikrinti, kad prokuratūra savo veiksmais nepažeistų teismo sprendimų. Atstovės nuomone, sisteminė problema, o ne individualus atvejis, kai prokuroras paneigia teismo nustatytus faktus.

Skundas atmestinas

Pareiškėja 2025 m. spalio 16 d. skundu kreipėsi į Generalinę prokuratūrą, Teisėjų etikos ir drausmės komisiją, Ministeriją ir Prokurorų etikos komisiją, prašė: 1) pradėti ikiteisminį tyrimą dėl galimai padarytų nusikalstamų veikų pagal BK 228 ir 229 straipsnius; 2) įvertinti, ar prokuroro veiksmai teisiškai suteikia faktinę naudą V. S.; 3) atlikti tarnybinį patikrinimą dėl prokuroro veiksmų ir, nustačius pažeidimus, nušalinti jį nuo pareigų iki tyrimo pabaigos; 4) Ministerijai / Etikos komisijai pateikti išvadą dėl prokuroro elgesio ir jo galimo poveikio teisingumo nepriklausomumui. Nurodė, kad ikiteisminis tyrimas Nr. duomenys neskelbtini (prokuroras V. R.) baigtas 2022 m. sausio 28 d., pareiškus kaltinimus E. S. dėl 26 492,71 Eur pasisavinimo (baudžiamoji byla teisme Nr. duomenys neskelbtini). Kauno apygardos teismo 2023 m. rugsėjo 21 d. nuosprendžiu E. S. pripažinta kalta. Teismo nustatyta, kad šias lėšas faktiškai išmokėjo banko darbuotojos A. D. ir E. M., vadovaudamosios 2017 m. kovo 23 d. UAB „Šv. Luko medicinos centras“ vienintelio akcininko V. S. sprendimu, iš kurių 2000 Eur buvo gražinta į sąskaitą, juos išmokėjus. Ikiteisminis tyrimas Nr. duomenys neskelbtini (prokuroras H. M.) baigtas 2022 m. liepos 21 d., pareiškus kaltinimus V. S.: „<... > neužimdama jokių pareigų, tačiau faktiškai vykdydama šios įmonės vadovo funkcijas, taip valdydama ir kontroliuodama įmonę, laikotarpiu nuo 2017-01-01 iki 2018-11-01 apgaulingai tvarkė teisės aktų reikalaujamą bendrovės buhalterinę apskaitą, o būtent <... > 2018-02-19 grynais pinigais išmokėta 14 000 €, 2018-03-05 išmokėta 12 492,71 €, viso E. S. išmokėta 26 492,71 €, paskirtyje nenurodant, už ką buvo išmokėtos lėšos“. Prokuroro veiksmais ikiteisminiame tyrime Nr. duomenys neskelbtini kaltinimas nepagrįstai perkeltas pareiškėjai; diskredituoti teismo nustatyti faktai ir liudytojų parodymai baudžiamojoje byloje Nr. duomenys neskelbtini; sukurta galimybė E. S. skūsti teismo nuosprendį apeliacine tvarka, faktiškai manipuluota bylos medžiaga, keičiant ikiteisminio tyrimo eigą ir teismo nustatytas aplinkybes. Abejose bylose sutampa liudytojai, įrodymai, faktinės aplinkybės dėl tų pačių išmokų. Skirtumas tik tas, kad H. M. byloje teigiama, jog lėšas išmokėjo V. S., nors baudžiamojoje byloje Nr. duomenys neskelbtini (ikiteisminis tyrimas Nr. duomenys neskelbtini) nustatyta, jog lėšas faktiškai išmokėjo banko darbuotojos, vadovaudamosios UAB „Šv. Luko medicinos centras“ vienintelio akcininko V. S. sprendimu. Todėl veiksmai teisiškai suteikia faktinę naudą V. S., nes bendrovės faktinio valdymo sprendimų atsakomybė nukreipiama nuo tikrojo atsakingo asmens E. S. Prokuroro H. M. veiksmai atitinka BK 228 ir 229 straipsnių nuostatas. Papildomai pažeisti Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 1, 2, 170, 171 straipsniai. Minėti prokuroro veiksmai gali sukelti įspūdį, kad teismo nuosprendžiai nėra galutiniai ir gali būti pakeisti ikiteisminio tyrimo metu, kas paveikia teisingumo nepriklausomumo principą. Kyla pavojus, kad teismo sprendimai gali būti diskredituojami ar nuolat peržiūrimi pagal prokuroro sprendimus. Iškreipiant faktines aplinkybes pažeidžiamas teismo sprendimų autoritetas, keliamas pavojus teismų nepriklausomumui (b. l. 9 – 11).

Ministerija 2025 m. lapkričio 11 d. raštu Nr. (1.23 Mr)7R-4076 „Dėl prokuroro veiksmų“ informavo pareiškėją, jog Ministerija formuoja valstybės politiką, organizuoja, koordinuoja ir kontroliuoja jos įgyvendinimą tik teisingumo ministrui pavestose valdymo srityse (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2010 m. kovo 24 d. nutarimas Nr. 330 „Dėl ministrams pavedamų valdymo sričių“). Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo jurisprudencijoje konstatuota, jog visos valstybės valdžią įgyvendinančios ir kitos valstybės institucijos bei pareigūnai turi veikti remiantis teise ir paklusdamos teisei, tai yra veikti tik tokiose ribose, kokios įtvirtintos teisės aktais; pavedimus galima duoti tik pavaldžiam subjektui valstybės valdymo srityje ir taip pat tik tokiu atveju, jei tai nustatyta teisės aktais. Galiojantys Lietuvos Respublikos įstatymai, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimai ir Ministerijos nuostatai, patvirtinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. liepos 9 d. nutarimu Nr. 851 „Dėl Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos nuostatų patvirtinimo“ (toliau – Nuostatai) nesuteikia Ministerijai teisės atlikti ikiteisminio tyrimo veiksmus, taip pat kontroliuoti, vertinti ar kaip nors įtakoti ikiteisminio tyrimo veiksmus atliekančių pareigūnų, vykdamt jiems įstatymu pavestas funkcijas, veiklą, taip pat peržiūrėti ikiteisminio tyrimo pareigūnų priimtų procesinių sprendimų pagrįstumą ir teisėtumą bei juos panaikinti, todėl ir klausimų, susijusių su ikiteisminiu tyrimu atliekančių pareigūnų veiksmais bei priimamais sprendimais, Ministerija nenagrinėja. Informavo, kad Ministerija neturi įgaliojimų nagrinėti

konkrečias, su neteisėtomis veikomis susijusias situacijas ir daryti bei teikti dėl šių situacijų vertinamojo pobūdžio išvadas. Ikitiesminio tyrimo veiklos klausimai priklauso Lietuvos Respublikos prokuratūros veiklos sričiai (Lietuvos Respublikos prokuratūros įstatymo (toliau – Įstatymas) 2 straipsnio 2 dalis). Įstatymo 39¹ straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad prokurorai tarnybos ir ne tarnybos metu turi laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos, įstatymų, kitų teisės aktų ir Prokurorų etikos kodekso. Už padarytus įstatymų pažeidimus, tarnybinius nusižengimus, prokuroro vardą žeminančius poelgius, taip pat kitus Prokurorų etikos kodekso pažeidimus prokurorai traukiami tarnybinėn atsakomybėn (Įstatymo 39¹ straipsnio 2 dalis). Prokurorų galimai padarytus įstatymų pažeidimus, tarnybinius nusižengimus, prokuroro vardą žeminančius poelgius, taip pat kitus Prokurorų etikos kodekso pažeidimus nagrinėja Etikos komisija (Įstatymo 41 straipsnio 1 dalis). Dėl prokurorų galimai padarytų įstatymų pažeidimų, tarnybinių nusižengimų, prokuroro vardą žeminančių poelgių, taip pat kitų prokurorų etikos kodekso pažeidimų, tyrimo į Etikos komisiją gali kreiptis, be kita ko, ir proceso dalyviai ar kiti asmenys, jeigu prokuroro padarytas pažeidimas yra konstatuotas įsiteisėjusiu teismo sprendimu – dėl prokuroro proceso veiklos (Įstatymo 41 straipsnio 2 dalies 4 punktas) ir bet kuris asmuo, kuriam tapo žinomas toks poelgis, – dėl prokuroro vardą žeminančio poelgio ar kito Prokurorų etikos kodekso pažeidimo, nesusijusio su prokuroro proceso veikla (Įstatymo 41 straipsnio 2 dalies 5 punktas). Etikos komisija, išnagrinėjusi asmenų kreipimuisis, pateikia savo išvadą, o konstatavusi, kad buvo padarytas įstatymų pažeidimas, tarnybinis nusižengimas, prokuroro vardą žeminantis poelgis ar kitas Prokurorų etikos kodekso pažeidimas, – išvadą generaliniam prokurorui dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo (41 straipsnio 3 dalis). Į prokurorų pareigybių sąrašė esančias pareigas asmenį įsakymu skiria, taip pat ir įsakymu prokurorą atleidžia generalinis prokuroras (26 straipsnio 1 ir 8 dalys, 45 straipsnio 1 dalis). Atsižvelgiant į tokį teisinį reglamentavimą, nustatantį, kad prokuroras yra tiesiogiai pavaldus generaliniam prokurorui, sprendimus dėl prokuroro veiksmų, priimtų sprendimų teisėtumo, veiklos vertinimo ar atsakomybės priima generalinis prokuroras, o ne Ministerija. Teisingumo vykdymas – išimtinai teismų funkcija ir jokia kita valstybės institucija ar pareigūnas negali prisiimti vykdyti šios funkcijos. Teisėjas ir teismai, vykdydami teisingumą, yra nepriklausomi ir nagrinėdami bylas klauso tik įstatymo. Teisėjams negali būti daromas joks politinis, ekonominis, psichologinis, socialinis spaudimas ar kitoks neteisėtas poveikis, kuris galėtų turėti įtakos jų sprendimams. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas ne kartą savo nutarimuose konstatavo, kad bet koks įstatymų leidžiamosios ar vykdomosios valdžios kišimasis į teismų veiklą, susijusią su teisingumo vykdymu, reiškia teisėjo ir teismų nepriklausomumo pažeidimą, o kartu ir Konstitucijos pažeidimą. Konkrečioje byloje taikyti ir aiškinti teisę gali tik teisėjai, nagrinėjantys tos bylos aplinkybes, o teismų sprendimų teisėtumas bei pagrįstumas gali būti patikrinti tik apeliacine, kasacine ar proceso atnaujinimo tvarka, laikantis įstatymų nustatytos tvarkos (b. l. 5 – 8).

Ginčas kilo dėl Ministerijos Rašto, pateikto atsakant į pareiškėjos 2025 m. spalio 16 d. skundą, teisėtumo.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja VAĮ, Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės), nuostatos.

VAĮ 2 straipsnio 10 dalimi nustatyta, kad prašymas – tai su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus. Skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti (VAĮ 2 straipsnio 12 dalis).

Pagal VAĮ 3 straipsnio 5 punktą, išsamumo principas reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį.

Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles (VAĮ 11 straipsnio 1 dalis). Prašymas ar skundas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą

turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas, be kitų pagrindų, jeigu prašymas ar skundas viešojo administravimo subjektui pateiktas ne pagal kompetenciją (11 straipsnio 3 dalies 6 punktas). Jeigu viešojo administravimo subjektas pagal kompetenciją negali spręsti prašyme ar skunde išdėstyto klausimų ar priimti administracinės procedūros sprendimo dėl prašyme ar skunde išdėstyto klausimo, jis jo nenagrinėja ir ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos persiunčia jį kompetentingam viešojo administravimo subjektui, ir apie tai praneša asmeniui. Jeigu nėra kito viešojo administravimo subjekto, kuriam galėtų būti perduotas nagrinėti pagal kompetenciją prašymas ar skundas, viešojo administravimo subjektas ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos apie tai praneša asmeniui, paaiškindamas jo prašymo ar skundo nenagrinėjimo priežastis (11 straipsnio 4 dalis).

Taisyklės reglamentuoja prašymų ir skundų nagrinėjimą ir asmenų aptarnavimą viešojo administravimo subjektuose, taip pat subjektuose, kurie teikia viešąsias paslaugas ir nagrinėja prašymus ir skundus dėl šių viešųjų paslaugų (Taisyklių 1 punktas). Prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją (35 punktas). Į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAĮ 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualių klausimų atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAĮ 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Viešojoje teisėje galioja principas, kad viešojo administravimo subjektas gali daryti tik tai, kas jam tiesiogiai yra leidžiama. LVAT yra pažymėjęs, kad viešojoje teisėje taikomi įstatymo viršenybės ir teisinio apibrėžtumo principai lemia tai, kad visi viešojo administravimo subjektai turi tik tokius įgaliojimus, kurie jiems suteikti konkrečiomis teisės aktų normomis ir svarbu, kad institucijos, vykdydamos įstatymais joms priskirtą veiklą, veiktų tik taip, kaip numato teisės aktai. Taip pat pabrėžė, kad viešojo administravimo subjektas turi tik tuos įgalinimus, kurie jam yra konkrečiai suteikti, plečiamas kompetencijos ribų aiškinimas yra negalimas (LVAT 2016 m. rugsėjo 26 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2741-575/2016). LVAT savo praktikoje ne kartą yra pabrėžęs būtinybę viešojo administravimo subjektams laikytis įstatymo viršenybės principo, nurodydamas, kad viešojo administravimo subjektų kompetencija turi būti nustatyta įstatymu, veikla vykdoma tik jiems priskirtos kompetencijos ribose, o bet kokie viešojo administravimo subjektų veiksmai ar sprendimai, priimti viršijant nustatytą kompetenciją, pripažįstami neteisėtais.

Pareiškėja 2025 m. spalio 16 d. skunde nurodė aplinkybes dėl prokuroro H. M. ikiteisminio tyrimo metu padarytų sprendimų ir veiksmų, kuriais pakeičiamos įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu nustatytos faktinės aplinkybės. Pareiškėjos manymu, tokie veiksmai turi piktnaudžiavimo tarnyba ir tarnybos pareigų nevykdymo požymių, be to, kelia grėsmę teismų nepriklausomumui, teismų nuosprendžių autoritetui.

Pažymėtina, kad skundą pareiškėja adresavo keturiems skirtingiems subjektams (Generalinei prokuratūrai, Teisėjų etikos ir drausmės komisijai, Ministerijai ir Prokurorų etikos komisijai) ir suformulavo jame keturis skirtingus reikalavimus, t. y. 1) pradėti ikiteisminį tyrimą dėl galimai padarytų nusikalstamų veikų pagal BK 228 ir 229 straipsnius; 2) įvertinti, ar prokuroro veiksmai teisiškai suteikia faktinę naudą V. S.; 3) atlikti tarnybinį patikrinimą dėl prokuroro veiksmų ir, nustačius pažeidimus, nušalinti jį nuo pareigų iki tyrimo pabaigos; 4) Ministerijai / Etikos komisijai pateikti išvadą dėl prokuroro elgesio ir jo galimo poveikio teisingumo nepriklausomumui. Kaip matyti, konkrečiai Ministerijai adresuotas reikalavimas pateikti išvadą dėl prokuroro elgesio ir jo galimo poveikio teisingumo nepriklausomumui. Pirmi trys skundo reikalavimai nesuformuluoti konkrečiai Ministerijai, todėl dėl jų plačiau Komisija šiame sprendime nepasisakys.

Skunde Komisijai ir atsikirtimuose į atsiliepimo argumentus pareiškėja pabrėžė, kad jos skundo Ministerijai esmė – prokuroro veiksmų poveikis teismų nepriklausomumui ir teisingumo sistemos funkcionavimui. Pareiškėjos vertinimu, iškreipiant faktines aplinkybes, pažeidžiamas teismo

sprendimų autoritetas, keliamas pavojus teismų nepriklausomumui. Komisijos posėdyje pareiškėjos atstovė tai pat akcentavo, jog sisteminė problema, o ne individualus atvejis, kai prokuroras paneigia teismo nustatytus faktus. Atsižvelgiant į pareiškėjos skundo turinį, paaiškinimus Komisijos posėdyje bei būtent Ministerijai suformuluoto reikalavimo pobūdį, Komisija vertina, kad pareiškėjos kreipimasis, nors įvardintas skundu, Ministerijos atžvilgiu laikytinas prašymu, į kurį atsakovė turėjo pateikti laisvos formos atsakymą.

LVAT yra konstatavęs, kad ginčas dėl atsakymo į prašymą gali būti nagrinėjamas atsakymo į prašyme pateiktus klausimus pakankamumo aspektu (žr., pvz., LVAT 2012 m. birželio 7 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A492-2002/2012 ir kt.). Spręsdamas dėl informacijos išsamumo principo, LVAT yra konstatavęs, kad išsamumą lemia pateikto prašymo turinys, t. y. teikiama informacija turi atitikti prašymo turinį (LVAT 2012 m. vasario 13 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A438-97/2012 ir kt.).

Atsakovė Rašte paaiškino, kad pagal Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo doktriną, valstybės valdžios institucijos turi veikti tik tose ribose, kurios nustatytos teisės aktais, o pavedimus gali duoti tik pavaldiems subjektams ir tik tais atvejais, kai tai numato teisės aktai. Nurodė, kad Lietuvos Respublikos įstatymai, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimai ir Nuostatai nenumato teisės Ministerijai atlikti ikiteisminio tyrimo veiksmus ar peržiūrėti ikiteisminio tyrimo pareigūnų priimtų procesinių sprendimų pagrįstumą ir teisėtumą, priimti sprendimus dėl prokurorų veiksmų, veiklos vertinimo ar galimų pažeidimų. Visi ikiteisminio tyrimo veiklos klausimai priklauso Lietuvos Respublikos prokuratūros veiklos sričiai. Vadovaudamasi Įstatymo nuostatomis, paaiškino prokurorų tarnybinės atsakomybės pažeidimų nagrinėjimo tvarką ir nurodė instituciją, nagrinėjančią šiuos pažeidimus (Prokurorų etikos komisiją) bei tai, kad sprendimus dėl prokuroro veiksmų, priimtų sprendimų teisėtumo, veiklos ar atsakomybės priima generalinis prokuroras.

Ministerijos pateiktame Rašte pareiškėjai aiškiai išdėstyta, kad teisingumo vykdymas – išimtinai teismų funkcija ir jokia kita valstybės institucija ar pareigūnas negali prisiimti vykdyti šios funkcijos. Atsakovė paaiškino, kad teisėjas ir teismai, vykdydami teisingumą, yra nepriklausomi ir nagrinėdami bylas klausia tik įstatymo. Teisėjams negali būti daromas joks politinis, ekonominis, psichologinis, socialinis spaudimas ar kitoks neteisėtas poveikis, kuris galėtų turėti įtakos jų sprendimams. Konkrečioje byloje taikyti ir aiškinti teisę gali tik teisėjai, nagrinėjantys tos bylos aplinkybes, o teismų sprendimų teisėtumas bei pagrįstumas gali būti patikrinti tik apeliacine, kasacine ar proceso atnaujinimo tvarka, laikantis įstatymų nustatytos tvarkos.

Pažymėtina, kad pagal Konstitucijos 109 straipsnį, teisingumą Lietuvos Respublikoje vykdo tik teismai. Teisėjas ir teismai, vykdydami teisingumą, yra nepriklausomi. Teisėjai, nagrinėdami bylas, klausia tik įstatymo. Teismas priima sprendimus Lietuvos Respublikos vardu. Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 1 straipsnyje perkelta nuostata, kad teisingumą Lietuvos Respublikoje vykdo tik teismai (1 dalis). Bylose teismų priimtus sprendimus gali peržiūrėti tik teismas ir tik įstatymų nustatyta tvarka (3 dalis). Teismai, vykdydami teisingumą, yra nepriklausomi nuo kitų valstybės valdžios institucijų, pareigūnų, politinių partijų, politinių ir visuomeninių organizacijų ir kitų asmenų (2 straipsnis).

Iš išdėstyto teisinio reguliavimo matyti, kad Ministerijos Rašte pateikti argumentai dėl teismų nepriklausomumo, teismų sprendimų teisėtumo ir pagrįstumo peržiūrėjimo (apskundimo) tvarkos ir išvada, kad jokia valstybės institucija ar pareigūnas negali prisiimti vykdyti išimtinai tik teismui priskirtos funkcijos – teisingumo vykdymo, atitinka Konstitucijos ir kitų įstatymų teisės normas.

Pareiškėjos teigimu, Ministerija Rašte nepateikė faktinių aplinkybių analizės, skundą atmetė formaliai, nepateikė teisinės argumentacijos ir motyvų, nepaaiškino, kodėl skundas nepriskirtas jos kompetencijai, nenurodė priežasčių, dėl kurių skundas nebuvo perduotas kompetentingai institucijai ir neinformavo apie tolesnes galimas procedūras.

Ministerijos Nuostatų 7 punktu nustatyta, kad Ministerijos veiklos tikslai: formuoti valstybės politiką nacionalinės teisinės sistemos plėtos srityje, organizuoti ir koordinuoti šios politikos

įgyvendinimą (7.1 papunktis); formuoti valstybės politiką civilinio proceso, administracinių bylų teisenos ir mediacijos srityje (7.5 papunktis); formuoti valstybės politiką administracinių nusižengimų teisenos, baudžiamosios teisės ir baudžiamojo proceso (išskyrus prokuratūros, ikiteisminio tyrimo ir administracinių nusižengimų protokolus surašančių ir tyrimą atliekančių institucijų veiklą) srityje (7.7 papunktis).

Siekdama Nuostatų 7.1 papunktyje nustatyto veiklos tikslo, Ministerija: teikia išvadas dėl tarptautinių sutarčių, susitarimų, sudaromų Lietuvos Respublikos ar Vyriausybės vardu, įstatymų, norminių Seimo ir Vyriausybės nutarimų projektų atitikties nacionalinei teisei (9.1 papunktis); teikia išvadas dėl teisės aktų projektų atitikties Europos Sąjungos teisei ir dėl tarptautinių sutarčių ir susitarimų, sudaromų Lietuvos Respublikos ar Vyriausybės vardu, projektų atitikties tarptautinei teisei (9.2 papunktis). Ministerija, siekdama 7.5 papunktyje nustatyto veiklos tikslo: vertina Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso, Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo, Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo ir su jais susijusių teisės aktų taikymo efektyvumą (13.1 papunktis); teikia siūlymus Vyriausybei dėl 13.1 papunktyje nurodytų teisės aktų tobulinimo, dalyvauja svarstant dėl jų pateiktas teisėkūros iniciatyvas (13.2 papunktis); atlieka Lietuvos Respublikos mediacijos įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje nurodytas funkcijas (13.3 papunktis). Ministerija, siekdama 7.7 papunktyje nustatyto veiklos tikslo: vertina Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso, Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso ir Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso teisinio reguliavimo efektyvumą (15.1 papunktis); teikia siūlymus Vyriausybei dėl 15.1 papunktyje nurodytų teisės aktų tobulinimo, dalyvauja svarstant dėl jų pateiktas teisėkūros iniciatyvas (15.2 papunktis).

Iš paminėtų nuostatų matyti, kad Ministerija formuoja valstybės politiką nustatytoje srityse, tačiau Ministerijai nesuteikti įgaliojimai teikti išvadas fiziniams asmenims dėl ikiteisminio tyrimo pareigūnų (prokurorų) veiksmų ir sprendimų ar jų įtakos teisingumo nepriklausomumui, t. y. atlikti tai, ko prašė pareiškėja.

Prokurorų statusą, kompetenciją, teises ir pareigas, tarnybos eigą, skatinimo bei tarnybinės atsakomybės sąlygas, be kita ko, reglamentuoja Įstatymas (1 straipsnio 1 dalis). Įstatymo 4 straipsnio 2 dalimi nustatyta, kad prokurorų proceso veiklą kontroliuoja aukštesnysis prokuroras ir teismas. Aukštesnysis prokuroras ir teismas nustato prokurorų padarytus proceso įstatymų pažeidimus ir panaikina neteisėtus sprendimus.

Įstatymo 26 straipsnio 1 dalimi nustatyta, kad į prokurorų pareigybių sąrašą esančias pareigas asmenį įsakymu skiria generalinis prokuroras. Į pareigas asmenį įsakymu skiria generalinis prokuroras, atsižvelgdamas į Atrankos komisijos išvadą, kurios generalinio prokuroro nesaisto (8 dalis). Už padarytus įstatymų pažeidimus, tarnybinius nusižengimus, prokuroro vardą žeminančius poelgius, taip pat kitus Prokurorų etikos kodekso pažeidimus prokurorai traukiami tarnybinėn atsakomybėn (39¹ straipsnio 2 dalis). Prokurorų galimai padarytus įstatymų pažeidimus, tarnybinius nusižengimus, prokuroro vardą žeminančius poelgius, taip pat kitus Prokurorų etikos kodekso pažeidimus nagrinėja Etikos komisija šio Įstatymo ir generalinio prokuroro nustatyta tvarka (41 straipsnio 1 dalis). Pagal Įstatymo 41 straipsnio 2 dalį į Etikos komisiją dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytos prokuroro veikos tyrimo gali kreiptis: proceso dalyviai ar kiti asmenys, jeigu prokuroro padarytas pažeidimas yra konstatuotas įsiteisėjusiu teismo sprendimu – dėl prokuroro proceso veiklos (4 punktas); bet kuris asmuo, kuriam tapo žinomas toks poelgis, – dėl prokuroro vardą žeminančio poelgio ar kito Prokurorų etikos kodekso pažeidimo, nesusijusio su prokuroro proceso veikla (5 punktas). Etikos komisija, išnagrinėjusi šio straipsnio 2 dalyje nurodytų asmenų kreipimuisi, pateikia savo išvadą, o konstatavusi, kad buvo padarytas įstatymų pažeidimas, tarnybinis nusižengimas, prokuroro vardą žeminantis poelgis ar kitas Prokurorų etikos kodekso pažeidimas, – išvadą generaliniam prokurorui dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo (41 straipsnio 3 dalis). Tarnybinę nuobaudą įsakymu skiria arba sprendimą dėl prokuroro, atleisto iš tarnybos, pripažinimo padariusiu įstatymo pažeidimą, tarnybinį nusižengimą, prokuroro vardą žeminantį poelgį ar kitą Prokurorų etikos kodekso pažeidimą ir tarnybinės nuobaudos, kuri turėtų būti jam skirta, priima generalinis prokuroras, atsižvelgdamas į Etikos komisijos išvadą ar šio straipsnio 5 dalyje nurodyto subjekto motyvuotą teikimą, tačiau generalinio prokuroro ši išvada ir teikimai nesaisto (41 straipsnio 6 dalis).

Prokuroras atleidžiamas iš tarnybos generalinio prokuroro įsakymu šio Įstatymo nustatyta tvarka (45 straipsnio 1 dalis).

Pažymėtina, kad vienas iš pagrindinių prokurorų elgesio principų yra ir profesionalumas, be kita ko, apimantis reikalavimą prokurorui visokeriopai remti teismų autoritetą (Lietuvos Respublikos prokurorų etikos kodekso, patvirtinto Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro 2023 m. rugsėjo 18 d. įsakymu Nr. I-192 „Dėl Lietuvos Respublikos prokurorų etikos kodekso patvirtinimo“, 5 straipsnio 9 punktas, 14 straipsnio 5 punktas).

Iš nurodytų Įstatymo nuostatų matyti, kad prokurorų padarytus įstatymų pažeidimus ir tarnybinius nusižengimus, taip pat kitus Lietuvos Respublikos prokurorų etikos kodekso pažeidimus nagrinėja ir išvadą teikia Etikos komisija, o sprendimus dėl prokuroro veiksmų, taip pat jų priėmimo ir atleidimo klausimus – generalinis prokuroras. Ministerijai nesuteikti įgaliojimai vertinti prokurorų veiksmus, įskaitant ir jų galimą poveikį teisingumo nepriklausomumui. Kaip jau minėta ir aukščiau, Komisija sutinka su Rašte pateikta pozicija, kad teisingumo vykdymas – išimtinai teismų funkcija, kuri jokiai institucijai negali būti suteikta, nes pažeistų konstitucinį valdžių padalijimo principą.

Vadovaujantis VAI 11 straipsnio 4 dalimi, jeigu viešojo administravimo subjektas pagal kompetenciją negali spręsti prašyme ar skunde išdėstytų klausimų ar priimti administracinės procedūros sprendimo dėl prašyme ar skunde išdėstyto klausimo, jis jo nenagrinėja ir ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo jo gavimo dienos persiunčia jį kompetentingam viešojo administravimo subjektui, ir apie tai praneša asmeniui. Šiuo atveju pareiškėjos skundas be Ministerijos, buvo adresuotas dar trims subjektams, taip pat ir Generalinei prokuratūrai bei Prokurorų etikos komisijai. Ministerija Rašte (kurio kopija, kaip nurodyta Rašte, pateikta ir Generalinei prokuratūrai) paaiškino pareiškėjai, kad prokurorų tarnybinės atsakomybės pažeidimus nagrinėja Prokurorų etikos komisija, o sprendimus dėl prokuroro veiksmų, taip pat jų priėmimo ir atleidimo klausimus – generalinis prokuroras. Kaip minėta, šioms institucijoms 2025 m. spalio 16 d. skundą adresavo ir pareiškėja, taigi Ministerija pagrįstai nepersiuntė jo nagrinėti pagal kompetenciją nurodytoms institucijoms pakartotinai.

Įvertinus byloje nustatytas aplinkybes ir teisinį reglamentavimą, Komisija prieina prie išvados, kad atsakovė (neviršydama savo kompetencijos) pateikė pareiškėjai aiškų, išsamų, nustatytais duomenimis ir teisės aktų nuostatomis pagrįstą atsakymą į jos kreipimąsi. Aplinkybė, kad pareiškėjos netenkina pateikto atsakymo turinys, nereiškia, kad buvo pažeista pareiškėjos teisė į atsakymo gavimą. Komisija neturi teisinio pagrindo naikinti Raštą pareiškėjos skunde Komisijai nurodytais argumentais, todėl skundas atmetinas kaip nepagrįstas. Raštą pripažinus teisėtu, išvestinis skundo reikalavimas dėl Ministerijos įpareigojimo iš naujo nagrinėti pareiškėjos skundą bei alternatyvus reikalavimas persiųsti skundą nagrinėti kompetentingai institucijai taip pat atmetini.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos V. S. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Inga Lipnickienė

Komisijos nariai

Edvardas Jucius

Inga Morkvėnienė

